

РЕШЕНИЕ

№ 8871

гр. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2216** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Б. Х. Б. - управител като „ГОДО ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД, представляван от адв. П., срещу Решение № 3270 от 10.07.2023г., постановено от Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 121 състав, по НАХД № 4579/2023г., с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 7081476 от 10.02.2023г. на СДВР. Подадена е и частна жалба срещу Определение № 248 от 22.01.2024г. , с което е оставена без уважение молба за изменение на Решение № 3270/10.07.2023г. в частта за разноските.

Според изложеното в касационната жалба, решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че от описаното във фиша нарушение не става ясно на кого се налага наказанието „глоба“ – дали на юридическото лице или на управителя, което нарушавало правото на защита на наказаното лице. Прави се оплакване, че съдът не е обсъдил наведеното възражение относно незаконното автоматично прехвърляне на данни, като се поддържа, че данните от АТСС реално не са били съхранявани. Излага доводи, че е налице противоречие между разпоредбите на Наредба № 8121з-532 и тези на Закона за движение по пътищата /ЗДвП/. По тези съображения се

моли за отмяната на обжалваното решение и на потвърдения с него електронен фиш, както и на Определение № 248 от 22.01.2024г. , с което е оставена без уважение молба за изменение на Решение № 3270/10.07.2023г. по НАХД № 4579/2023г. в частта за разноските. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. Я. П., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – СДВР – отдел “Пътна полиция“ изразява писмено становище по касационната жалба, с което претендира и юрисконсултско възнаграждение. Не се представлява в съдебното заседание.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима. Допустима е и частната жалба.

По същество и двете са неоснователни.

С решението си СРС е потвърдил електронен фиш Серия К № 7081476 на СДВР, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1,т.3 от ЗДвП на Б. Х. Б. в качеството му на управител на „ГОДО ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД е наложена глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в това, че на 10.02.2023г. в 11.25 часа в [населено място], по [улица]до № 271 с посока на движение от [населено място] към [населено място], при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч, като управлявал л.а. „Нисан Н.“ с ДКН [рег.номер на МПС] , собственост на управляваното от касатора дружество, се движил със скорост на движение от 80 км/ч., като нарушението е установено и заснето с техническо средство CORDON MD1193, за което е издадено удостоверение за одобрен тип и е преминало периодична проверка за годност.

За да потвърди електронния фиш, СРС е приел, че административнонаказателната отговорност е била законосъобразно ангажирана, тъй като електронният фиш съдържа изискуемите в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити, при използването на автоматизираното средство са спазени процесуалните правила и нормативни изисквания във връзка с използването и удостоверяване на годността му, извършването на нарушението е безспорно установено, като превозното средство е собственост на дружеството, на което санкционираното лице се явява управител, и няма данни лицето да се е възползвало от възможността по чл.189, ал.5 ЗДвП и чл.189, ал.6 от ЗДвП.

Съдът е обсъдил подробно и в съвкупност представените от страните и служебно събраните по делото доказателства, които е подложил на внимателна и задълбочена преценка. В резултат на това точно и правилно е установил фактическата обстановка по случая и след като е направил анализ на приложимата нормативна уредба, е достигнал до обосновани, а по същество правилни изводи.

Неоснователни са оплакванията в касационната жалба, че районният съд не е обсъдил наведените пред него възражения и доводи. Противно на твърденията, съдът намира, че решаващият състав на СРС е разгледал, макар и не подробно, оплакванията във връзка с това кое е санкционираното лице. Настоящата инстанция, както и районният съд, не намира за основателни твърденията, че не ставало ясно на кого се налага наказанието „глоба“. В електронния фиш санкционираното лице е посочено като „Б. Х.

Б. – законен представител на „ГОДО ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД, което описание е конкретно, точно и достатъчно ясно за индивидуализиране субекта на административнонаказателната отговорност.

На следващо място, неоснователни се твърди, че СРС не е дал отговор на възраженията за прехвърлянето на данни от АТСС. Съдът е изследвал нормативната уредба относно използването на автоматизирани технически средства, обсъдил е събраните доказателствата в тази връзка и е направил правилна преценка, че няма нарушение на изискванията на Наредба № 8121з-532. Мотивите на СРС в тази връзка напълно се възприемат и не е необходимо да се преповтарят. Неоснователни са доводите за незаконосъобразност на електронния фиш поради твърдения за липса на приемане на протокола за използване и съхранение на данните от АТСС. Съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 „За всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението.“ В случая по делото е приложен протокол, съставен и подписан от В. А., в който съгласно образеца е удостоверено автоматичното прехвърляне на данни, проверено от началника на ОПП – СДВР. Горното е извършено в съответствие с разпоредбите на Раздел IV от Наредбата – „Съхранение и отчет на автоматизираните технически средства и системи и на данните с информация от тях“. Несъстоятелни са доводите, че не е предвидено автоматично прехвърляне на данните от паметта на техническото средство на електронния фиш - видно от разпоредбата на чл.16, ал.1 и ал.2 от Наредба № 8121з-532, данните за нарушенията се съхраняват до приключване на административнонаказателната преписка във формата и вида, изготвен от АТСС, а информацията се събира, съхранява и анализира от определени със заповед на директора на ОДМВР служители и чрез автоматизирана информационна система се използва за целите на административнонаказателния процес.

На последно място, решението на СРС е постановено при правилно приложение на материалния закон. Не се споделят изложените доводи за наличие на противоречие между ЗДвП и Наредба № 8121з-532, а въпросът относно възможността за налагане на глоба с фиш за нарушения, установени и заснети с АТСС – стационарни и мобилни, е безпротиворечиво решен в нормативната уредба - чл.189,ал.4 вр. §6, т.65 от ДР на ЗДвП.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката на касационната инстанция, не се констатира наличието на основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Неоснователна е и частната жалба срещу определението, с което СРС е отказал да измени решението си в частта за разноските, като обосновано и правилно е приел, че присъденото юрисконсултско възнаграждение от 100 лв. е справедливо и съответства на сложността на делото и извършените процесуални действия.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3270 от 10.07.2023г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, постановено по НАХД № 4579/2023г.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 248 от 22.01.2024г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, по НАХД № 4579/2023г.

ОСЪЖДА Б. Х. Б. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: